

Հովհաննես Թումանյան

Խոստովանություն

Քո աչքերում, որ փայլում է,
Հոգուս հուրն է մշտավառ,
Իսկ ժպիտդ, որ բացվում է,
Սրտիս բերկրանքն անսպառ:

Երբ որ հանգչի հուրն աչքերիդ,
Եվ շրթունքըդ կարկամի,
Կըմեռանի նաև գերիդ...
Եվ մեզ մի մահ կըտանի:

1891